Р Е Ш Е Н И Е
№ 43861

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **второ отделение 27 състав,** в публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **5551** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е по жалба на Сдружение „Музикаутор“, представлявано от И. Д. – изпълнителен директор, чрез юрк. В., срещу решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в частта по т.4, т.5, т.6, т.7 и т.8 от акта.
Жалбоподателят поддържа, че актът в обжалваната част е незаконосъобразен и необоснован. Не се предоставя в пълен обем достъп до поисканата информация, като дори и част от нея да съдържа лични данни или да представлява търговска тайна, задълженият субект е следвало първо да предприеме действията до реда на ЗДОИ за уведомяване на засегнатите лица, да извърши преценката дали не е налице надделяващ обществен интерес и едва тогава да се произнесе с акт по същество. Прави искане за отмяна на акта в оспорената част.
Ответникът по жалбата - изпълнителен директор на Национален фонд „Култура“, чрез своя пълномощник оспорва жалбата. Поддържа, че е отпаднал правният интерес от жалбата срещу решението по т.4, тъй като поисканият договор е представен по делото. Оспорва като неоснователна жалбата в останалата част като поддържа, че на заявителя е представена достатъчно информация, за да се постигнат целите на ЗДОИ, за да може той да си състави мнение за разходването на средства от публичния ресурс. Останалата част от информацията не може да бъде предоставена по този ред, тъй като липсва изрично писмено съгласие на засегнатите лица.
Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе

предвид доводите на страните приема следното:
Административното производство по реда на ЗДОИ е образувано въз основа на подадено от Сдружение „МУЗИКАУТОР“ заявление до изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ с вх.№ 101-26-7#2/09.04.2026г., с което на основание чл.24, ал.1, вр. чл.2, ал.1 и чл.3, ал.1 от ЗДОИ, е поискан достъп до обществена информация, свързана с дейността на Национален фонд „Култура“, по общо осем въпроса, както следва:
1./ „Във връзка с предоставена информация в табличен вид с решение изх. № 101-26-7ttl/23.03.2026 г. относно програмите BG-RRP-11.025, BG-RRP-11.024, BG- RRP-11.019 и BG-RRP-11.016, сте представили информация за номер на договор, дата на сключване, наименование на събитие и бенефициер на финансирането. С настоящото заявление Ви молим да ни предоставите информация за датите на събитията и размера на финансиране (уточнение с/безДДС) за всеки бенефициер поотделно за посочените четири програми.
2./ Ако има подписани договори с бенефициерите за организирането на събитията по т. 1, молим Ви; представете копия на тези договори или посочете крайния срок и размер на финансиране за реализация на събитията; включени във всеки от тези договор. Във всички случаи, молим Ви, посочете линкове, ако е публикувана такава обществена информация за въпросните договори.
3./ В какъв размер и на кое юридическо лице - организатор е отпуснато финансиране от НФК за събитието с използване на музика „Отново в джаза“ (14.02.2026 г.)?
4./ Подписан ли е договор и преведена ли е отпуснатата сума на юридическото лице за събитието по т. 3, ако да, молим Ви, представете копие на този договор или посочете има ли в него задължение за уреждане на авторските права върху музиката с/без текст и представени ли са пред НФК доказателства за вече уредени такива?
5./ Какъв е общият размер на финансирането, какъв е размерът "по пера" (направени/предвидени разходи за изпълнители, сцена, озвучаване, осветление и др.) и по концерти в рамките на събитието; на кое юридическо лице-организатор е отпуснато за събитието с използване на музика „NEXT GENERATION"(24.01.2026 г. -25.01.2026г.)?
6. Каква сума е отпусната за авторски права за събитието по т. 5; колко е отчетената пред НФК сума; какво се случва с разликата, ако разходът за авторските права се различава от предвидената за това сума по бюджет ?
7./ Ако разходите по финансирани проекти от бюджета на НФК и/или от бюджета по НПВУ се различават от отпуснатото финансиране "по пера", какво се случва с разликата?
8./ Изисквате ли доказателства за вече уредени авторски права (сключен договор, а не декларация, че ще бъдат уредени) преди подписване на договорите за отпускане на финансирания от бюджета на НФК и/или от бюджета по НПВУ?"
Посочено е в заявлението, че е налице „надделяващ обществен интерес“ за прозрачност на държавния орган по смисъла на ЗДОИ, поради което няма основание да бъде отказан поисканият достъп до обществена информация.
По заявлението е образувана преписка като няма данни на заявителя да са давани указания или да са извършвани други порцесуални действия по нея, преди издаване на оспореното решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“.
Жалбоподателят не оспорва решението в частта по т.1 – с която са посочени сумите за финансиране на всеки бенефициер по програмите; по т.2 – с която е посочено, че за представяне на копия на сключените договори, ще следва да се получи разрешение от бенефициентите, тъй като част от информацията може да съдържа лични данни или търговска тайна, като е посочена линк от който може да се проследи публикуваната информация заедно със съпътстващите документи. По т.3 отново е посочен линк с исканата информация.

По оспорваните части:
По т.4 е посочено, че договорът е сключен с Арт студио „Трупата“. Сумата по него е изплатена на 100% и тя е в размер на 14 988 лв.
Точка 5 – предоставена е информация, че събитието с използване на музика „Next generation” (24.01.-25.01.2026 г.) е проект на „София лайв фест“ ООД“, представлявано от Р. Н. К., с наименование: Създаване на български културен продукт и промотирането му на европейския пазар със сключен договор № BG-RRP-11.020-0179-C02 на стойност 80 609,30 евро. По отношение на параметрите на проекта в контекста на предоставяне на размерът „по пера“ (направени/предвидени разходи за изпълнители, сцена, озвучаване, осветление и др.) и по концерти ви информирам, че следва да се получи разрешение от бенефициента, тъй като част от информацията може да съдържа лични данни или търговска тайна.
Точка 6 е посочено, че информацията може да бъде предоставена след разрешение на бенефициента, тъй като част от информацията може да съдържа лични данни или търговска тайна.
Точка 7 – предоставена е информация, че одобрението на разходваните средства по договор за безвъзмездна помощ на краен получател по НПВУ, е те да бъдат верифицирани след тяхното извършване и съответно да бъде изплатен размерът на средствата, които са верифицирани. Бенефициентите имат право да подадат искане за авансово, междинно и окончателно плащане. До 2024г. средствата по програмите на НФК са предоставяни 100 % авансово. През 2025г. се въвежда авансово плащане в размер на 70 %, което след като бъде отчетено, се предоставя окончателно плащане за останалата разлика от 30 %.
По т.8 е даден отговор, че уреждането на авторските права е грижа на бенефициентите по програмите на НФК и НПВУ.
С административната преписка са представени по делото договорът по т.4 – сключен с Арт студио „Трупата“, както и цялата документация приложена при кандидатстването на проекта за финансиране. В тази връзка, доколкото цялата поискана от заявителя информация със заявлението по т.4 е постъпила по делото, съдът намира, че в хода на процеса е отпаднал правният интерес на жалбоподателя да обжалва решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в частта по т.4, поради което производството в тази част следва да бъде прекратено на основание чл.159, т.4 АПК.
В останалите части на жалбата производството е допустимо и следва да бъде разгледана по същество.
Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира следното:
Разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДОИ предвижда решенията за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация да се обжалват пред съответния административен съд, по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.
Актът е издаден от компетентен орган, в съответствие с изискванията за форма и мотивираност - съдържа разпоредителна част и са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

По възраженията за неговата незаконосъобразност в обжалваната част, поради допуснати процесуални нарушения и противоречие с материалния закон, съдът намира следното:
Съдът намира, че с обжалвания акт на заявителя е предоставен достъп до поисканата информация с т.5 от заявлението. Посочен е общият размер на финансирането – 80 609,30 евро и на кое юридическо лице – организатор е предоставена сумата - „София лайв фест“ ООД“, като са посочени номерът на сключения договор, наименованието на проекта и проектната процедура. На заявителя е предоставен достъп до поисканата информация, с която се постигат целите на чл.2, ал.1 ЗДОИ – той да има възможност да си състави собствено мнение относно дейността на Национален фонд „Култура“ във връзка с разходването на публични средства – информация свързана с обществения живот в Р. Б.. В тази част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.
На заявлението по т.6, единственото основание да се откаже достъп до поисканата информация е, че такава може да бъде предоставена след разрешение от бенефициента, тъй като част от информацията може да съдържа лични данни или търговска тайна.
Разпоредбата на чл.31, ал.2 ЗДОИ обаче въвежда като задължение на сезирания субект, да поиска изричното писмено съгласие на трето лице (ако исканата информация се отнася до него), в 7-дневен срок от регистриране на заявлението. Ако третото лице укаже условия, при които да се предостави информацията, органът е длъжен да ги спази точно (чл.31, ал.3 ЗДОИ). Съгласно чл.31, ал.4 от ЗДОИ, при изрично несъгласие от третото лице в срока по ал. 1 съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. По – нататък, ал.5 урежда и, че не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ.
В тази връзка отказът на сезирания субект да предостави достъп до поисканата информация с т.6 от решението, по единствен мотив, че няма изрично писмено съгласие на третото лице, е незаконосъобразен, тъй като е в нарушение на процесуалните правила. След като органът е направил преценката, че исканата информация е обществена по смисъла на ЗДОИ, именно той е задълженият субект съгласно чл.31, ал.2 ЗДОИ да поиска съгласието на третото лице. Ако третото лице заяви условия да не се разкрива информация съдържаща лични данни или представляваща търговска тайна, органът следва да се съобрази с тези условия на основание чл.31, ал.3 ЗДОИ. При изрично несъгласие – следва да предостави достъп в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. След като информацията засяга трето лице, преди да постанови отказ, сезираният субект следва да изложи и съображения защо приема, че не е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. В случая, нито е проведена процедура за искане на съгласие от третото лице, нито в оспорения акт се съдържат мотиви органът преценил ли е, че не е налице надделяващ обществен интерес. В тази част решението е постановено в нарушение на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменено и преписката изпратена на органа за провеждане на процедурата по чл.31 ЗДОИ, преди издаване на окончателния акт за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация.
Даденият с решението по т.7 отговор, че („Одобрението на разходваните средства по договор за безвъзмездна помощ на краен получател по НПВУ, е те да бъдат верифицирани след тяхното извършване и съответно да бъде изплатен размерът на средствата, които са верифицирани. Бенефициентите имат право да подадат искане за авансово, междинно и окончателно плащане. До 2024г. средствата по програмите на НФК са предоставяни 100 % авансово. През 2025г. се въвежда

авансово плащане в размер на 70 %, което след като бъде отчетено, се предоставя окончателно плащане за останалата разлика от 30 %“), няма нищо общо с поисканата със заявлението информация: „Ако разходите по финансирани проекти от бюджета на НФК и/или от бюджета по НПВУ се различават от отпуснатото финансиране "по пера", какво се случва с разликата?“. В тази връзка, решението следва да бъде отменено в тази част като издадено в нарушение на процесуалните правила и преписката да се върне на сезирания субект за произнасяне конкретно по искането за достъп до обществена информация, така както е направено със заявлението по т.7.
Съдът намира, че с решението по т.8 е даден отговор на въпроса по заявлението, като сезираният субект е посочил, че уреждането на авторските права е грижа на бенефициентите.
По тези съображения, производството следва да бъде прекратено в частта, с която се обжалва т.4 от решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“. Решението следва да бъде отменено в частта по т.6 и т.7 и преписката да се изпрати на сезирания орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна в частта за обжалване на т.5 и т.8 от решение № 101-26-7#3/23.04.2026г.
При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на разноски в размер на 95,10 евро, съразмерно с уважената част от жалбата, от общо 158,50 евро (5,11 – държ. такса и 153,39 – юриск. възнаграждение).
Ответникът на основание чл.143, ал.3 АПК, има право на разноски в размер на 432 евро – съразмерно с отхвърлената част от жалбата, от общо направени – 1080 евро – платено адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 30.09.2026г.
Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

Р Е Ш И:

ПРЕКРАТЯВА производството по жалба на Сдружение „Музикаутор“, срещу Решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в частта по т.4 от акта, на основание чл.159, т.4 АПК.
ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение „Музикаутор“, Решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в частта по т.6 и т.7 от акта. ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ за ново разглеждане и произнасяне съгласно дадените с настоящото решение указания по т.6 от заявлението : „Каква сума е отпусната за авторски права за събитието по т. 5; колко е отчетената пред НФК сума; какво се случва с разликата, ако разходът за авторските права се различава от предвидената за това сума по бюджет ?“ и по т.7 – „Ако разходите по финансирани проекти от бюджета на НФК и/или от бюджета по НПВУ се различават от отпуснатото финансиране "по пера", какво се случва с разликата?“ ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.174 АПК, 14 –дневен срок за издаване на акт по тези въпроси.
ОТХВЪРЛЯ жалба на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, срещу Решение № 101-26-7#3/23.04.2026г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, в частта по т.5 и т.8 от акта.
ОСЪЖДА Национален фонд „Култура“, да заплати на Сдружение „МУЗИКАУТОР“ с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 95,10 евро – съдебни разноски съразмерно с уважената част от жалбата.
ОСЪЖДА Сдружение „МУЗИКАУТОР“ с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национален фонд „Култура“, на основание чл.143, ал.3 АПК, сумата 432 евро – съдебни разноски съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

Решението, в частта за прекратяване на производството има характер на определение по чл.159 АПК и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването.
Решението в останалата част не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: